

Sobota po 4. pôstnej nedeli: počúvať Ježiša

Komentár na sobotu po 4. pôstnej nedeli. „Nikdy tak človek nehovoril.“ Postavy v evanjeliu ukazujú rôzne spôsoby počúvania Ježiša a vyzývajú nás, aby sa v nás premenili na život.

Evanjelium (Jn 7, 40-53)

Keď počuli Ježišove slová, niektorí zo zástupu hovorili:

„Toto je naozaj prorok.“

Druhí tvrdili:

„Mesiáš je to.“

Ale iní namietali:

„Vari z Galiley príde Mesiáš?! A nehovorí Písmo: ‚Mesiáš príde z Dávidovho potomstva, z mestečka Betlehem, odkiaľ bol Dávid‘?!“

A tak nastala preňho v zástupe roztržka. Niektorí z nich chceli ho aj chytiť, ale nik nepoložil naň ruky. Sluhovia sa vrátili k veľkňazom a farizejom a oni sa ich pýtali:

„Prečo ste ho nepriviedli?“

Sluhovia odpovedali:

„Nikdy tak človek nehovoril.“

Farizeji im vraveli:

„Aj vy ste sa dali zviest'! Vari uveril v neho niektorý z popredných mužov alebo farizejov? A tento zástup, ktorý nepozná zákon, je prekliaty.“

Jeden z nich, Nikodém, ten, čo predtým prišiel k Ježišovi, im povedal:

„Odsúdi náš zákon človeka prv, ako by ho vypočul a zistil, čo urobil?“

Odvrávali mu:

„Nie si aj ty z Galiley?! Skúmaj a uvidíš, že z Galiley prorok nepovstane.“

A všetci sa vrátili domov.

.....

Komentár

Evanjeliá nám hovoria, že počas Ježišovho života počúvalo jeho slová mnoho ľudí, v rôznych časoch a na rôznych miestach: v chráme alebo v synagóge, v dome, pri jedle alebo na brehu mora. Nie všetci Ho však počúvali s rovnakou ochotou.

Úryvok zo svätého Jána, ktorý nám dnes predkladá liturgia, nám ukazuje škálu postojov pri počúvaní Pána. Na jednej strane nachádzame tých, ktorí Ho považovali za „proroka“, na ktorého čakal Izrael, alebo za „Krista“, Dávidovho mesiáša, ktorý spasí svoj ľud; na druhej strane Ho niektorí považovali za podvodníka a chceli sa Ho zmocniť.

Ježišova prítomnosť je vtedy, rovnako ako dnes, príčinou nezhôd, rozdelenia. Je to „znamenie, ktorému budú odporovať, aby vyšlo najavo zmýšľanie mnohých srdc“ (Lk 2, 34-35).

Strážce, ktoré poslali kňazi a farizeji, aby Ježiša zatkli, sú prekvapené jeho slovami: „Nikdy tak človek nehovoril“. Tieto vedľajšie a neznáme postavy nám pripomínajú potrebu počúvať Božie slovo s jednoduchosťou a otvoreným srdcom pre Božiu vôľu.

Naopak, farizeji sú uzavretí do svojich predstáv a postojov. Strnulá znalosť Písma a tradície im nedovoľuje nechať sa prekvapiť novosťou Pánovho slova.

Toto slovo nám stále znie v ušiach a ako naznačuje Nikodém – jeden z mála múdrych a otvorených farizejov – nemôžeme sa rozhodovať bez toho, aby sme najprv nepočuli tohto Človeka a nepoznali, čo pre nás urobil. Ak Ho budeme počúvať s jednoduchým srdcom, ako Mária z Betánie budeme „sediť pri Pánových nohách a počúvať jeho slovo“ (Lk 10, 39) alebo ako Peter spoznáme, že nás zachráni len Ježišove slová: „Ku komu pôjdeme? Ty máš slová večného života“ (Jn 6, 68).

Skrátka, Ježišove slová, ktoré nachádzame v každodennom čítaní evanjelia, nám hovoria o našom živote, učia nás Otcovej vôli v našich bežných úlohách. Preto „v našom

živote by sme mali napodobňovať život Kristov a to sa dá len vtedy, keď budeme Krista poznať: a spoznáme ho, keď budeme čítať a rozjímať nad Svätým písmom“ (sv. Josemaría, *Íst' s Kristom*, bod 14).

Giovanni Vassallo // Alicescully -
Getty Images Signature

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
sk-sk/gospel/sabado-4-cuaresma/](https://opusdei.org/sk-sk/gospel/sabado-4-cuaresma/)
(03.04.2025)